

MARIBORSKI

Cena 1 Din

VEČERNIK

„JUTRA“

Uredništvo in uprava: Maribor, Gosposka ul. 11 / Telefon uredništva 2440, uprave 2456
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri / Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglaš po ceniku / Oglase
sprejema tudi oglašni oddelček „Jutra“ v Ljubljani / Poštni čekovni račun št. 11.400

Dvoličnost italijanske zunanje politike

ITALIJANSKA DIPLOMACIJA V ZAGATI.

Podlaga italijanski zunanji politiki je bilo vedno izigravanje raznih zvez. Tako je uporabljala svojo predvojno zvezo z Avstro-Ogrsko in Nemčijo za izsiljevanje koncesij s strani Anglije in Francije, dokler se ni leta 1915. popolnoma ločila od trozveze in se pridružila kljub vsem obstoječim in še veljavnim pogodbam trojnemu sporazumu. Tej taktiki je ostala zvesta tudi v povojni dobi, zlasti pa v eri Mussolinijevega režima. O najnovejših diplomatskih spekulacijah, zasnovanih na istih načelih, nam pa govori zelo zanimivo diplomatski poročevalec beograjske »Politike«. V obširnem članku opisuje imperialistična stremjenja g. Mussolinija, ki ga v zadnjem času spravljajo v škipce in položaje, iz katerih bo težko našel izhod.

Ze kmalu po pohodu na Rim je duce Benito Mussolini napovedal, da je njegov ideal povesti Italijo po potih nekdanje slave rimskega imperija. Pri tem je mislil tako na teritorialno, kakor tudi na politično razširjenje moči italijanske države. Njegovi pogledi so bili usmerjeni v prvi vrsti na obale Sredozemskega morja, na Balkan, pa tudi v prekomorske zemlje, ki so razdeljene kot kolonije med evropske velesile in zapadne države. Prvi smoter na tej poti mu je bila želja spremeniti Jadransko morje v Italijansko jezero. Tu pa je nenadoma trčil ob interese Francije in njene zaveznice Jugoslavije; ta francosko-jugoslovanska zveza je tvorila in še tvori klešče, ki stiskajo Mussolinijevo Italijo ter ji ne puste ne teritorialnega ne političnega razmaha. Da bi paraliziral vpliv te zveze, se je pozneje postavil na čelu revizionističnemu gibanju ter ustvaril tako tesne zveze Italije z Madžarsko, Bolgarijo, Nemčijo in Avstrijo. Realnih uspehov pa ni dosegel s to svojo politiko niti za Italijo niti za njene zaveznike. Naravnost v zagato je pa privedlo njegovo politiko razmerje, ki je nastalo po Hitlerjevi zmagi med Nemčijo in Avstrijo.

Po svojem geografskem položaju, kakor tudi po vseh političnih in gospodarskih interesih, mora biti Italija vedno proti priključitvi Avstrije k Nemčiji. Na drugi strani pa je Hitlerju prvi cilj zunanje politike prav ta priključitev. Tu je nastal prvi konflikt med stremljenji Mussolinija po tesnem sodelovanju z Nemčijo in po želji politične hegemonije v Podonavju. Če bi se popolnoma priključil politiki avstrijskega kancelarja doktorja Dollfusa, bi moral logično opustiti nadaljnje

prijateljstvo s Hitlerjem. Zaradi tega ni storil ne enega ne drugega. Na skrivaj podpira z vsemi silami avstrijska prizadevanja za samostojnost, na drugi strani pa se še vedno laska novi Nemčiji. To je tudi vzrok, da se Italija ni oficijelno pridružila francoski in angleški demarši v Berlinu. Glavni vzrok, da Mussolini ne more in noče prekiniti prijateljskih stikov z Nemčijo, je pa vsekakor to, da se boji sporazuma med Nemčijo in Francijo, ki bi Italijo popolnoma izrinil iz vsake večje evropske politične kombinacije. Na drugi strani pa uporablja to zvezo za to, da pritiska na Francijo, hoteč pri pogajanjih za sporazum doseči čim večje ugodnosti.

Dasi je taka politika izigravanja zveze proti zvezi riskantna, moramo Mussoliniju vendarle priznati tudi neko genialnost. Tako je opustil vsak korak, ki bi utegnil preveč razburiti Hitlerjevo Nemčijo, obenem pa se je zavzel za to, da bi se dovolilo Avstriji povečanje njene vojske. S tem hoče doseči legalnim potom oborožitev Avstrije kot italijanske zaveznice in vezi med Italijo in Madžarsko! Vsi ti eksperimenti pa morajo na koncu vseh koncev roditi le zelo dvomljive uspehe. Zanimivo je namreč, da se tudi v Nemčiji sami že pojavljajo glasovi, ki očitajo Italiji dvolično igro. Zlasti ji zamerijo sporazumevanje s Francijo in pri njem uporabljanje prijateljstvo z Nemčijo. Tako dozoreva tudi med Hitlerjevci spoznanje, da se na Italijo ne morejo zanesiti, ker bi jih lahko izdala v najusodnejšem trenutku. Na drugi strani pa Franciji ne ugaja Mussolinijevo pakiranje s Hitlerjem.

Veliki duce Benito Mussolini je tako prišel s svojo dvolično diplomatsko igro do konca in bo prav tako težko našel pot nazaj kakor naprej. Vse veliko in širokoustno naglašanje veličine italijanske zunanje politike v fašističnem tisku, sloni na samih praznih frazah. Od njih pa ne more biti sito ne italijansko javno mnenje ne bratstvo revizionističnih zaveznikov, ki nestrpnost čakajo realnih rezultatov. Tako se ruši stavba, zgrajena na neiskrenosti in izigravanju in je že danes gotovo, da se bo prej ali slej popolnoma zrušila. Takrat bo pa najbolj bolela glava tiste navčne, ki so pričakovali iz Rima uresničitev svojih revizionističnih pohleptov. Mislimo tu v prvi vrsti na Madžare pa tudi na Bolgare in vse ostale. Machiavellizem lahko doseže pač trenutne uspehe, trajnih pa nikoli.

Resna napetost med Nemčijo in Anglijo

VELIKO VZNEMIRJENJE V ANGLIJI ZARADI NEMŠKIH ODREDB O POTOVANJU PO MORJU. REPRESALIJE.

LONDON, 16. avgusta. Včerajšnji jutranji levičarski listi poročajo, da namerna angleška vlada prepovedati vsako tovorjenje blaga na nemške ladje kot represalije na znano prepoved nemške vlade glede potovanja Nemcev na tujih ladjah. Glavna stran te afe, ki zanima Foreign Office, je prav vprašanje, zakaj se Nemcem prepoveduje potovanje z angleškimi ladjami. Iz vladnih krogov se sporoča, da se vlada bavi s proučevanjem tega vprašanja, ker se po nekkih znakih sodeč zdi, da te vesti v tej obliki ne odgovarjajo resnici. Na drugi strani se pa doznava, da je prispelo od angleškega veleposlaništva v Berlinu izčrpno podrobno poročilo o tej zadevi, ki potrjuje, da gre odredba nemške vlade na škodo angleške plovbe. Tudi to poročilo se sedaj proučuje v Foreign Officeu. Če se bo pokazalo, da so te podrobnosti točne, bo angleška vlada leta 1924.

storila potrebne korake pri nemški vladi.

LONDON, 16. avgusta. Poročila, ki so prispela v London od berlinskega angleškega veleposlaništva, se bavijo z efektom, ki ga je v angleški plovbi izzvala odredba nemške vlade Nemcem, da smejo potovati le z nemškimi ladjami in z nobenimi drugimi. To stvar proučujejo tudi vsi pristojni resorti vlade v Londonu. Angleške paroplovne družbe računajo, da jim bo povzročila ta odredba nemške vlade, če bo ostala v veljavi, veliko škodo. Mimo tega dovoljeni maksimum 200 mark za eno potovanje izven Nemčije pomeni dejansko ukinjenje nemških potovanj v tujino s tujimi parniki tudi tamkaj, kjer nemških parniških zvez sploh ni. Vsi finančni in trgovski krogi so prepričani, da je ta naredba nemške vlade krhitev nemško-angleške trgovske pogodbe, ki je bila sklenjena leta 1924.

Umor Hasana bega Prištinca

BIVŠEGA ALBANSKEGA MINISTRskega PREDSEDNIKA UMORIL V SOLUNU IZ TIRANE POSLANI ATENTATOR HUSEJIN ČELO. — ILLUSTRACIJA ALBANSKIH METOD.

SOLUN, 16. avgusta. Bivši predsednik albanske vlade Hasanbeg Prištinac je bil v ponedeljek popoldne ubit v Solunu. Ustrelil ga je neki Ibrahim Husejin Čelo, ki se je pripeljal iz Francije v Solun, da se razgovori s pokojnim Prištincom o nekaterih vprašanjih albanske notranje politike. Ko se je Hasanbeg Prištinac zgrudil začet od krogle iz samokresa in s krvjo oblit na tla, atentator ni prenehal streljati, temveč je oddal na ležečega Prištinca še več strelcov, nato pa pričel bežati. Neki orožnik pa ga je kmalu ujel in odvedel na policijo, kjer so ugotovili njegovo identiteto. Izdajal se je za trgovca, policija pa je iz nekega dokumenta, ki ga je našla pri njem, doznala, da je še v neki drugi tajni služ-

bi. Umorjeni Hasanbeg Prištinac, ki je bil star 55 let, je bil svoj čas predsednik vlade v Albaniji in je kot zvest pristaš Fana Nollija delal za njegovo vrnitev na vodstvo Albanije. Atentator je bil že večkrat zaslisan in vedno trdi, da je umoril Hasanbega Prištinca zato, ker ga je nagovarjal k umoru kralja Ahmeda bega Zoga, za kar mu je Prištinac ponudil 20.000 italijanskih lir. Njegova trditve pa ni povsem verjetna na izpovedi raznih prič, zlasti pokojnikovega brata Omerbega, ki trdi, da je bil bratov umor naročen iz Tirane, ki se je hotela tako iznebiti varnega političnega nasprotnika in živahnega propagandističnega delavca med emigrantii v tujini.

Nemški poslanik naj zapusti Dunaj

PODKANCELAR WINKLER SE NE POGAJA ZA SPORAZUM. NEMČIJA SE BO SPRLA Z VSEM SVETOM.

DUNAJ, 16. avgusta. »Wiener Zeitung« formalno demantira vest, da vodi podkancelar Winkler v tujini pogajanja za rešitev avstrijsko-nemškega spora. List pravi, da je znano, da se neke osebe v tujini pogajajo, toda to so popolnoma zasebni razgovori in nimajo te privatne osebnosti niti trohice pooblastila za te razgovore.

DUNAJ, 16. avgusta. Tisk se še nadalje bavi z odkritji oficlozne »Reichs-

post« o tem, kako je dunajsko nemško poslaništvo zapleteno v rovarjenje hitlerjevcev v Avstriji. Včerajšnji »Der Tag« zahteva, da se odpokliče nemški poslanik na Dunaju. List pravi, da je postalo avstrijsko vprašanje splošno evropsko vprašanje in se mora zato Nemčija paziti, da se ne bi mimo spora z Avstrijo maenkrat znašla v sporu tudi z vsem ostalim svetom.

Oboroževanje Nemčije

PARIZ, 16. avgusta. Iz Madrida se poroča, da je tamkajšnji list »El Herald« objavil članek o nemški vojski. V tem članku se pravi med drugim tudi naslednje: »V Nemčiji so prav vsi prebivalci vojaki. Nemci se že porajajo kot vojaki in smatrajo za največjo čast, če morejo umreti v bojni črti. Kdo more danes trditi, da Nemčija nima vojske? Mi nasprotno smatramo, da razpolaga Nemčija z večjim številom vojakov in tudi mnogo boljše opremljenimi kakor jih je imela leta 1914., ko je vstopila v svetovno vojno.«

Pravi namen Balbove brzojavke

PARIZ, 16. avgusta. Italijanski zrakoplovni general oziroma sedaj novo-pečeni maršal Balbo je poslal po svojem povratku iz Amerike Mussoliniju pozdravno brzojavko, v kateri pravi med drugim: »Upam, da nas boste nekega dne zopet počastili in tudi zahtevali življenje od nas.« Včerajšnji »Quotidien« komentira te besede in piše: »Z drugimi besedami je hotel reči: Mislim, da je bil naš polet v Ameriko le velika preizkušnja in da bomo mogli nuditi v bodoči vojni dokaz o veličini in bojni moči italijanskega zračnega brodogoja.«

TOČA V GALICIJI.

KRAKOVO, 16. avgusta. Včeraj je padala v tukajšnji okolici tako debela toča, da je povzročila ogromno škodo. Posamezna ledena zrna so bila težka celo do 200 gramov. Škoda gre v težke milijone.

JUGOSLAVIJA VODI PROTI NORVEŠKI.

OSLO, 13. avgusta. Tu se je včeraj popoldne pričelo izločilno tekmovalje za Davisov pokal 1934 med Jugoslavijo in Norveško. Jugoslovana Punčec in Kukuljevič sta gladko odpravila nasprotnika. Punčec je zmagal nad Haanesom s 6:1, 6:0, 3:6, 6:4, dočim je Kukuljevič nadvaldal drugega zastopnika Norveške s 6:1, 6:1, 6:1. Jugoslavija vodi torej z 2:0 in potrebuje le še eno točko za vstop v drugo kolo.

V VZHODNI PRUSIJI NI VEČ BREZPOSELNIH.

BERLIN, 16. avgusta. V zvezi z borbo proti brezposelnosti piše »Völkischer Beobachter«, da v Vzhodni Prusiji ni več brezposelnih. Danes se bo na izredno svečan način proslavilo dejstvo, da v tej provinci ni več brezposelnosti.

TURŠKI OBISK V SOFIJI.

SOFIJA, 16. avgusta. Bolgarska brzojavna agencija poroča: Z uradnega mesta se doznava, da bo predsednik turškega ministrskega sveta Izmet paša, zunanji minister turške republike Tevfik Ruždi bej in še več drugih visokih turških osebnosti uradno obiskalo Sofijo. Turški državnikji bodo gostje bolgarske vlade 21. in 22. septembra.

NEMŠKA KRIŽARKA NA DALJNJEM VZHODU.

BERLIN, 16. avgusta. Nemški listi komentirajo križarenje nemške bojne križarke »Köln« na Daljnem vzhodu, zlasti pa njen prihod v Tsiengtau in Šanghai kot velik dogodek. To je po letu 1914. prvokrat, da obiše ta prišanišča neka nemška bojna ladja.

